

IKUINEN TAISTELU

Muistiinpanoja

Pekka Ervastin esitelmä 2.2.1930

Elohim, singulari – pluraali, femini – maskulini. Inspiratio on miehellinen, imaginatio naisellinen, luova mielikuvitus. On välttämätöntä, että imaginatio antaa muodon inspiratiolle. Ne ovat välttämättömiä luovalle työlle.

Adamin toinen puoli erotettiin, aikaisemmin olivat ihmiset kaksisukuisia niinkuin Elohimit. Se tapahtui pitkien aikojen kuluessa. Olento kehitti toista puolta itsessään ja jakautui sitten siksi, joka oli enempi kehittynyt. Faunit, kentaurit, panit, sfinksit taruissa olivat puoliksi ihmisiä, puoliksi eläimiä, ihmisen päällä.

Alkuperäinen syntiinlankeemus oli sitä, että ihmiset lähestyivät sukupuolisesti eläimiä ja syntyi eläinihmisiä, esimerkiksi kentaureita, apinoita. Ehkä voi olla vielä jossain maapallolla tai kuolleet sukupuuttoon. Huom. tulimaalaiset.

Atlantiksella tapahtui järjen vaipuminen sukupuolihimon alaisuuteen, sitä ennen oli vaan oltu tunnehimossa, luonnollisena pahana. Älyllinen paha, itsekkyyks, ilkeys tuli Atlantiksella. Emme olleet mustia maagikoita, vaan olimme halusta ja tunteesta heidän palvelijoitaan ja ihailimme heitä. He olivat lusiferejä, riivasivat meitä, eivät ruumistuneet, ahrimaneja, jotka olivat keskuudessamme, ja sanoivat tietoa täytyy saada, siis itsestään hyviä olentoja, vaikka kiusasivat meitä.

Saatanaita, asuroita, olivat ihmisiä, jotka saivat kokemuksia pahasta, häijyydestä, ylpeydestä, itsekkyydestä. Tahtoivat nopeaan saaa kokemuksia. Lumosivat meidät kauneudellaan, voimakkuudellaan, suurenmoisia. Tahtoivat, että palvoisimme heitä jumalina. Melkisedekin apulaisia olimme nähneet jumalia, he eivät vaatineet jumaloimista. Saatanat vaativat sitä ja jos teimme jotain, saimme palkintoja, mitä tahdoimme. Ilman haltioita antoivat valtaamme. Meissä kehittyi julmuutta,

häjyyttä, itsekkyyttä. Luovasta voimasta tulee osa
sukupuolivoimaksi, osa ajatusvoimaksi.